

NOGMAALS DE WEDERGEBOORTE **HJM Sales, 03-12-2017**

Geliefde broeders en zusters, het thema van de wedergeboorte is zo belangrijk, dat ik het opnieuw aan de orde wil stellen. Immers, wie niet opnieuw is geboren (d.w.z. in geestelijke zin), is geestelijk dood voor God. Jezus zei dit tegen Nicodémus, de Joodse leraar, die niets begreep van het thema, dat alleen degene die wederom is geboren het Koninkrijk Gods kan zien en ingaan. Joh. 3:3,5 – *“Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien..... Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”* Opnieuw geboren worden impliceert dat we eerst moeten sterven aan ons oude leven. En dit is nu juist voor velen een groot obstakel.

Mijn aandacht voor het onderwerp van de wedergeboorte werd opnieuw getrokken door een artikel in het Zoeklicht van enkele weken geleden. Aan de orde kwam o.a. de vraag of de vele mensen, die zich bij een gemeente hebben aangesloten ook wérkelijk christen zijn. Zij noemen zich christen, maar zijn ze het ook? Zijn zij wérkelijk wedergeboren? Want slechts dán zijn zij levend voor God. Het christelijke gemeentelven kan aantrekkelijk zijn en reden voor velen om zich bij een gemeente aan te sluiten. Want de mensen zorgen voor elkaar, er is mooie muziek en zang, de predikingen kunnen heel interessant zijn. Maar zijn al de leden en bezoekers wel écht wedergeboren? Want dáárom gaat het! Dán pas wordt je Gods kind en dán pas ga je ook Gods Woord begrijpen. De diepe, innerlijke ervaring bij Jezus' kruis benodigd voor wedergeboorte mag niet worden gemist.

Denk niet dat iemand die al jaren in de gemeente komt en allerlei taken verricht per definitie ook wedergeboren is. Bijbelleraar Nicodémus wist niet eens wat wedergeboorte inhield. Het komt voor, dat zelfs leiders, voorgangers, jongeren- en zondagsschoolmedewerkers niet wedergeboren zijn. Je kunt jaren meelopen in de gemeente zonder ooit de diepe innerlijke pijn te hebben ervaren, dat je natuur per definitie dood en zondig is en dat je voor altijd verloren bent als Jezus je niet redt en geestelijk wedergeboren doet worden. Een bekende bijbelleraar met een grote bediening getuigde ooit, dat hij pas wedergeboren werd toen hij al voorganger was. Jezus opende zijn ogen en toen begon ook zijn bediening te floreren.

In Amos 5:4-6a staat geschreven: *“Want zo zegt de HEERE tot het huis Israëls: Zoekt Mij, en leeft. Maar zoekt Bethel niet, en komt niet te Gilgal, en gaat niet over naar Ber-Séba; want Gilgal zal voorzeker gevankelijk worden weggevoerd, en Beth-El zal worden tot niet. Zoekt den HEERE, en leeft; .....*” Het gaat om de relatie met de Heer: *“Zoekt Mij en leeft”*, zegt Hij. D.w.z. vindt Mij, wordt opnieuw geboren en begin werkelijk te leven! Zo niet, ben je dood.

Zoekt het niet in Bethel, d.w.z. *“huis van God”*. Velen zoeken hun bevrediging in Gods huis. Het lijkt ook zo correct om je voor de gemeente in te spannen. Maar het gaat hier niet om! Althans niet direkt. Het gaat om Jezus. In Hem is waarachtig leven te vinden. Hij is het Leven (Joh. 11:25; 14:6)! Niet Bethel! Je moet Jezus vinden en Hem aannemen met alles wat in je is, zodat Hij je een nieuwe geboorte en nieuw leven kan geven. Eenheid vindt je slechts in Jezus en van daaruit wordt je in de gemeente één met elkaar. En natuurlijk mag je je dan daarna inzetten in Gods huis.

Er is nóg een manier van hét te zoeken in Bethel, Gods huis. Veel mensen met in hun ziel diepe wonden (door welke oorzaak dan ook) gaan heen en weer shoppen tussen verschillende gemeenten. Want die gemeente is niet goed en die ook niet. Maar zij zouden op zoek moeten gaan naar Jezus en in Hem worden geënt en dáár blijven waar Hij hun plant.

Zoekt het niet in Gilgal, wat *“afgewenteld”* betekent. De naam Gilgal heeft dezelfde stam als de naam Golgotha en is notabene een typebeeld van de wedergeboorte, want onze schuld werd immers afgewenteld op Jezus. Gilgal heeft te maken met Gods zegen, maar dan tegenover gesteld aan Gods vloek.

Jozua moest, nadat Israël na 40 jaar woestijnleven bij Gilgal het Beloofde Land Kanaän binnentrok, twaalf gedenksteden (voor elke stam van Israël één) op de bodem van de Jordaan oprichten ter herinnering aan Gods verlossing. De Jordaan is een type van de dood. Toen de droge doorgang door de Jordaan, waarin God had voorzien, weer door water werd bedekt, stonden die twaalf stenen onder water. In typebeeld zien we hier dat Israël werd begraven in het graf van de waterdoop. De smaad van de vloek werd afgewenteld toen zij door de Jordaan trokken en Kanaän ingingen (Deut. 11:26-32; Joz. 4:19-24; 5:2-9). De volwassen mannen werden vervolgens hier besneden om ook de smaad (van dood, zonde en wereld – Egypte) af te wassen. God veranderde de dood tot het begin van nieuw leven in Hem en met Hem. In een nieuw land.

Maar nu moet u mij goed begrijpen als u verlangt om opnieuw in Christus geboren te worden of bijvoorbeeld ook als u verlangt om vervuld te worden met Gods Geest. Wedergeboorte en vervulling zijn beide grote zegeningen, die wij van God mogen ontvangen, maar het gaat niet om de zegen maar om Jezus. Wij ontvangen deze zegeningen van Hem. Zoek Hém en leef!

Zoekt het niet in Berséba, wat letterlijk *“bron van zeven (getal van volmaaktheid)”* betekent. Hier sloot Abraham een overeenkomst met Abimélech, de Filistijnse koning. De Filistijnen zijn een typebeeld van het vlees en zij hadden met geweld een put van Abraham ingenomen, waarna hij in ruil voor zeven lammeren die waterput terugkreeg. Een hoge prijs. Lees Gen. 21:22-34. Sluit geen overeenkomst met uw vlees in het christelijke gemeentelven. Wees radicaal en kap af! Want een overeenkomst sluiten met het vlees komt u uiteindelijk duur te staan. Het vlees is een beeld van de oude natuur, die met Christus moet sterven. Nogmaals het vlees, onze oude natuur móét sterven. Het is belangrijk om dit goed te verstaan. Daarvoor is een goede blik op de zondeval van Adam en Eva in de Hof van Eden belangrijk.

Aan bijbelse bekering en wedergeboorte gaat diep besef van zonde en verlorenheid door Gods eeuwig oordeel vooraf. Dát besef slaat een diepe wond in de ziel. Je voelt je ellendig, misselijk, verlaten, diep verloren. Het is het verdrietige, diep treurige besef, dat het gif van de slang, satan, jou dodelijk heeft verwond en dat er nu nog maar één bestemming voor je is, namelijk ná Gods rechtvaardige oordeel het absoluut verdiende, eeuwige verderf. Lees Ps. 51 geheel én Ps. 31:13 – *“Ik ben uit het hart vergeten als een dode; ik ben geworden als een bedorven vat.”* Een bedorven vat is in Hebreeuws een *“gebroken kruik”*. Er is niets meer aan je te doen! Tenzij je Gods Offerlam Jezus Christus aanneemt, Welke God speciaal voor jou apart heeft gezet. Tenzij je van harte in Zijn volbrachte werk aan het kruis gelooft. Dit volgt uit Joh. 3:14-18. Jezus blikte terug op de oude geschiedenis in de woestijn toen slangen het volk dodelijk verwond hadden en er enkel redding was door op de opgerichte paal te blikken.

Op de wond in de ziel kom ik terug. Want geestelijke verwondingen kunnen waardevol zijn. Denk bijvoorbeeld aan de wonden van Jezus. En ook wonden die in ons leven ontstaan door allerlei oorzaken kunnen waarde hebben. Hoe gaan we om met deze wonden?

In Joh. 15:1-8 lezen we dat Jezus de edele, Ware Wijnstok is. Hij is de Boom des Levens en wil ons als ranken in Hem enten. Hij wil dat wij (wilde ranken) deel krijgen aan Zijn goddelijke natuur (2 Petr. 1:4). Maar dan dienen we wél te begrijpen dat Jezus een edele, goddelijke, zondeloze natuur heeft en in de hemel is geworteld. Terwijl wij van nature wilde ranken zijn, zondig, vleselijk en verbonden aan een wilde wijnstok, die in de aarde geworteld is. De oude mens is geestelijk dood, zegt God. Dat zei Jezus ook tegen Nicodémus. Alle mensen worden geestelijk dood geboren. De oorzaak van die dood ligt bij Adam en Eva. In plaats van te eten van de boom des levens kozen zij de boom van kennis van goed en kwaad. Door ongehoorzaamheid aan God, de zondeval, stierven zij geestelijk (Gen. 2:17; 3:1 e.v.). Ook lichamenlijk moesten zij sterven. En God verbande hen uit de Hof van Eden. Voortaan moesten zij onder een zware vloek hun aardse, begrensde leven leiden. De ooit goddelijke natuur van de mens geschapen naar Gods beeld en gelijkenis degenererde door de zonde. Maar prijst God. Hij wil ons verlossen en herstellen!

God wil dat wij Jezus aannemen en in Zijn Verlossingswerk gaan geloven. Hij wil dat wij

opnieuw, d.w.z. wedergeboren worden. Maar dan is iets ingrijpends nodig. Hij wil dat wij Hem toestaan ons los te snijden van die wilde wijnstok. En dát veroorzaakt de diepe, geestelijke verwonding. Je trotse onafhankelijkheid uit dat oude leven (wie doet mij wat!) wordt losgesneden. Je hebt nu zo'n verdriet over de miserabele dingen die je hebt gedaan en alles in het oude leven wat eens zo vertrouwd was valt weg. En God wil dat wij toestaan, dat Hij ons (wilde ranken) mag enten in Jezus, de Ware Wijnstok. Voor enting is een wond nodig. Wie iets van enting weet, begrijpt dat het snijvlak van de wilde rank zo groot en schoon mogelijk moet zijn en dat daarna een hechte verbinding met de wijnstok wordt aangebracht. Waarna het geheel wordt vastgebonden m.b.v. een draad. Enting doet innerlijk pijn. God maakt een groot snijvlak in ons leven en reinigt het met Jezus' Bloed. En dan plaatst Hij ons in die diepe wond in Jezus' zijde. Die wond was aangebracht met een speer door een Romeinse soldaat en er kwam water en bloed uit als bij een natuurlijke geboorte (Joh. 19:34). En die vloeistoffen water (beeld van Gods Geest) en bloed (reiniging door Jezus' Bloed) kunnen na enting gaan stromen vanuit de Ware Wijnstok in de geënte wilde ranken. De wilde rank gaat leven.

Dit proces is absoluut nodig. God wil ons verbinden met Jezus, zodat Hij ons uit het koninkrijk van duisternis in het Koninkrijk van Jezus kan overbrengen (Col. 1:13). Zodat Hij ons kan verbinden met de Goddelijke natuur van Jezus. Hij moet ons los kunnen snijden van het vleeselijke, aardse en brengen in het hemelse en geestelijke. Dat moeten wij Hem toestaan. In 2 Petr. 1:4 staat: *“Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloten zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid.”* Want alleen als wij deel krijgen aan het goddelijke karakter van Jezus kunnen wij innerlijk veranderen. En als ons karakter niet verandert, mogen wij ons afvragen of wij wel ooit werkelijk wedergeboren zijn en of wij Jezus wel volgen in de wedergeboorte. Na de wedergeboorte leven wij niet meer zélf, maar Jezus Christus in ons.

In dit verband wil ik nog opmerken, dat men in de gemeentelijke diensten weleens ziet, dat wanneer mensen worden aangeraakt door Gods Geest, wenen, verdrietig zijn en innerlijk worstelen er vaak meteen werkers komen, die de armen om hen heen slaan en hen willen troosten. Doe dat niet, want wellicht stoort je hen in het proces van wedergeboorte. Want voor wedergeboorte, voor enting in Jezus, is een wond noodzakelijk. Door die wond komt Jezus binnen. Als je die mensen toch wil helpen, bidt dan heel zachtjes mee, met wellicht een hand los boven hun hoofden. Maar stoort hen niet.

Want juist door de wonden in je ziel, ga je Jezus zoeken. Zodat je kunt worden wedergeboren. En ook als je reeds bent wedergeboren, is zwakheid juist je kracht. Want dan gaat de kracht van Jezus (net zoals bij die geënte wijnrank door je heen stromen). Daarom roemde Paulus juist in zijn zwakheden. Niet in zijn eigen kracht! 2 Cor. 12:9 – *“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.”*

Broeders en zusters, het is niet aan ons om te bepalen wie wedergeboren is. Dat kunnen wij ook niet. Wél staat in 2 Tim. 2:19 geschreven dat de Heer de Zijnen ként. En daarvoor is bekering én wedergeboorte noodzakelijk. Je kunt heel blij meezingen met de samenzang en je kunt het Woord van God waarderen, maar de vraag is of het ook tot een werkelijke innerlijke bekering heeft geleid. Maar wat niet is, kan nog komen! Ook vandaag. Want in Jes. 57:15 lezen we: *“Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden.”* God wil wonen bij degene die kapot van binnen is. Bij degene die verbrijzeld is en tot zichzelf zegt: *“Ik ben dood, ik ben totaal verloren, ik zie het niet meer zitten”*. Maar als we Hem dan uitnodigen, zal Hij komen en alle gebroken scherven weer aan elkaar lijmen. Hij zal de gebroken kruik herstellen. God zal ons in de diepe wond in de zijde van Jezus plaatsen. Hij zal ons daar enten en een nieuw wedergeboren leven

geven. En dat wedergeboren leven mogen we dan leven in totale afhankelijkheid van Jezus. 2 Cor. 4:7-11 – *“Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons; Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoedig; Vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven; Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus’ wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden.”*

Moge Jezus, onze Heiland, u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.